

Подготвяне за голѣмо възстание. — Въ всички горни бунтовни окрѣзи отишли народни хора — апостоли, да подготвятъ и въжоражтъ всички мъже, способни да носятъ орѣжие, и да ги поведатъ въ единъ уреченъ день на бой противъ турцитѣ.

Въ *Панагюрище* отишли Бенковски и Петъръ Воловъ; въ *Търново* отишълъ Стефанъ Стамболовъ. въ *Сливенъ* Иларионъ Драгостиновъ, въ *Вратца* Стоянъ Заимовъ. Апостолитѣ трѣгнали отъ *Влашко* презъ зимата 1876 година. Всѣки трѣбвало да иде на мѣстото си и за 3—4 месеца да подготви народа та къмъ 1-и май всички да бждатъ готови и смѣли за бой.

Когато апостолитѣ обиколили селата и градоветѣ, тѣ видѣли, че народътъ не билъ готовъ: момцитѣ нѣмали пушки, револвери, саби, обуца и дрехи; нѣмало храна, кола, нито били събрани коне и волове за превозване на потрѣбнитѣ нѣща. Направили нареди: всѣки да си купи пушка и ако може револверъ, да си достави барутъ, да си излѣе куршуми, да си ушие форма, да си приготви два чифта царвули, цѣла торба съ сухари и т. н.

Всички се заели за работа. Народътъ вече се събудилъ и желаялъ да се освободи. Затова не само младитѣ, но и старитѣ, и жененитѣ, и децата — всички работели. Едни нощно време въ зимницитѣ изливали отъ калай куршуми, други обвивали книжни патрони, трети приготвяли и размѣрвали барутъ, четвърти точили коси, сѣкири, стари ножове. Пети отсекли черешови дървета, провъртели ги, опасали ги съ желѣзни обрачи и натъкмили топове. Чудно въодушевление! Шивачитѣ кроили униформата, кожаритѣ — калпацитѣ съ левче на чело, а момитѣ шиели и красили знамето.